

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Drago Nemec

Odpůrkyně: Republika Slovenija

Výrok

- 1) Článek 2 bod 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/35/ES ze dne 29. června 2000 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích musí být vykládán v tom smyslu, že fyzická osoba, která má živnostenské oprávnění, musí být považována za „podnik“ ve smyslu tohoto ustanovení, a transakce, kterou uzavřela, za „obchodní transakci“ ve smyslu téhož ustanovení, pokud tato transakce, přestože se netýká činnosti, na kterou se vztahuje toto oprávnění, je součástí výkonu strukturované a soustavné nezávislé hospodářské nebo odborné činnosti, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu s ohledem na všechny okolnosti projednávané věci.
- 2) Směrnice 2000/35 musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání takovému vnitrostátnímu právnímu ustanovení, jako je článek 376 obligacijského zákoníku (zákon o závazcích), který stanoví, že narostlé, avšak nezaplacené úroky z prodlení přestanou plynout, když jejich částka dosáhne výše jistiny.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 302, 14.9.2015.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 14. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Commissione tributaria regionale di Roma – Itálie) – Mercedes Benz Italia SpA v. Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Věc C-378/15) ⁽¹⁾

„Řízení o předběžné otázce — Daně — Daň z přidané hodnoty — Směrnice 77/388/EHS — Článek 17 odst. 5 třetí pododstavec písm. d) — Působnost — Použití odpočitatelného podílu daně z přidané hodnoty, které podléhá pořízení veškerého zboží a služeb používaných osobou povinnou k dani — Příležitostná plnění — Použití obratu jako indicie“

(2017/C 046/06)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Commissione tributaria regionale di Roma

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: Mercedes Benz Italia SpA

Odpůrkyně: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Výrok

Článek 17 odst. 5 třetí pododstavec písm. d) a článek 19 šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně, musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové vnitrostátní právní úpravě a vnitrostátní praxi, jako jsou právní úprava a praxe dotčené v původním řízení, které osobě povinné k dani ukládají:

— uplatnit na veškeré zboží a služby, které pořídila, odpočitatelný podíl založený na obratu, aniž by stanovily metodu výpočtu založenou na povaze a skutečném určení každého z pořizovaných zboží a služeb, která by objektivně odrážela skutečný podíl vzniklých výdajů na každou ze zdanitelných a nezdanitelných činností; a

- vycházet ze složení svého obratu za účelem určení plnění kvalifikovatelných jako „příležitostná“, pokud posouzení provedené za tímto účelem zohledňuje i poměr těchto plnění ke zdanitelným činnostem této osoby povinné k dani a případně použití zboží a služeb, které podléhají DPH, jež obnášejí.

(¹) Úř. věst. C 337, 12.10.2015.

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 15. prosince 2016 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour administrative – Lucembursko) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15) v. Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Spojené věci C-401/15 až C-403/15) (¹)

„Řízení o předběžné otázce — Volný pohyb osob — Práva pracovníků — Rovné zacházení — Sociální výhody — Finanční pomoc na vysokoškolská studia — Podmínka rodičovství — Pojem ‚dítě‘ — Dítě manžela či manželky nebo registrovaného partnera či partnerky — Příspěvek na výživu tohoto dítěte“

(2017/C 046/07)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour administrative

Účastníci původního řízení

Žalobci: Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

Žalovaný: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Výrok

Článek 45 SFEU a čl. 7 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie musí být vykládány v tom smyslu, že dítětem příhraničního pracovníka, které nepřímo požívá sociální výhody uvedené v posledně jmenovaném ustanovení, jako je financování studia poskytované členským státem dětem pracovníků, kteří v tomto státě vykonávají nebo vykonávali činnost, je třeba rozumět nikoliv pouze dítě, které má příbuzenský vztah s tímto pracovníkem, ale rovněž dítě manžela či manželky nebo registrovaného partnera či partnerky uvedeného pracovníka, pokud tento pracovník zajišťuje výživu tohoto dítěte. Tento poslední požadavek vyplývá z faktické situace, jejíž posouzení přísluší správě a případně vnitrostátním soudům, a není potřeba, aby určily důvody takového příspěvku či podrobně vyčíslily jeho rozsah.

(¹) Úř. věst. C 302, 14.9.2015.